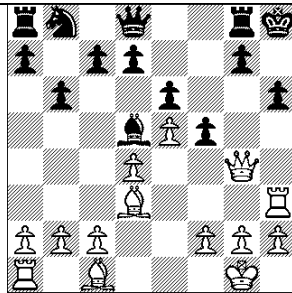

In groep C leek Simon Tijhuis al snel te kunnen bedenken welk prijsje hij zou gaan nemen voor de snelste overwinning. Totdat hij iets te veel verleid werd door gallery-play en de prijs naar de overkant ging:

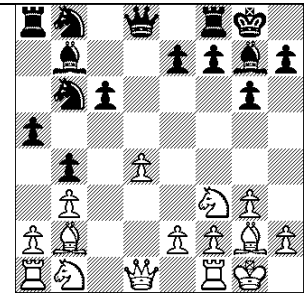

Stelling na 13...f5

Simon Tijhuis – Tamara van Boxtel (C)

14. Lxh6? Prachtig als het had gewerkt! **14...fxg4 15. Lg5+ gxh3 16. Lxd8 Txd8 0-1.**

De snelste winst in groep A werd ingeluid met het opstomen van de c-pion, die, eenmaal aangekomen op c3, direct verantwoordelijk is voor stukwinst. Wit ging nog even door maar twee pionnen compensatie was te weinig.

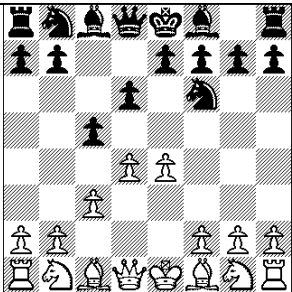

Stelling na 13. Lb2

Florian Wagener – Luuk de Man (A)

13...c5 14. Dd2 c4 15. e3 c3 16. Pxc3 bxc3 17. Lxc3 en na veel ruilen en 30 zetten **0-1.**

Nog een non-stop oprukkende pion, al beslist deze de partij niet. Dat lag vooral aan het feit dat Kees op zet 12 pardoos een volle loper weggaf. Onderstaande zettenreeks is theorie, maar toch, het ziet er leuk uit.

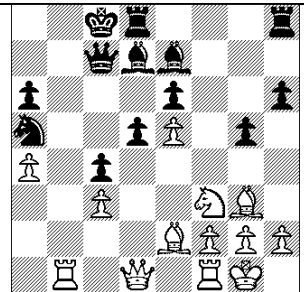

Stelling na 12. Db3

Wiebe de Wit – Kees Volkers (B)

4. dxc5 Pc6 5. cxd6 Pxe4 6. dxe7 Dxd1+ 7. Kxd1 Pxf2+ 8. Ke1 Pxd1 9. exf8D+ (later 1-0).

Soms heb je spijt van je rokade en dan is het jammer dat je niet meer terug kunt. De zwarte koning hiernaast loopt verderop in de partij naar e7 en later weer terug naar c8. Het helpt allemaal niet: Jacco wist 'm alsnog te vinden!

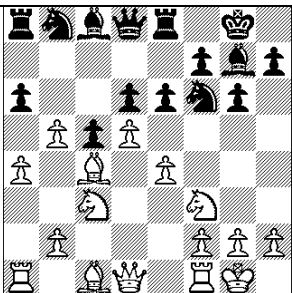

Stelling na 20. Tb1

Jacco Lind – Gert Legemaat (A)

20...Pb3? 21. Txb3! Lxa4 22. Tb8+ Dxb8 23. Dxa4 en na een vorkje op zet 42 **1-0.**

Bij de eerste winst in groep B viel voor zwart de Wolga in het water.

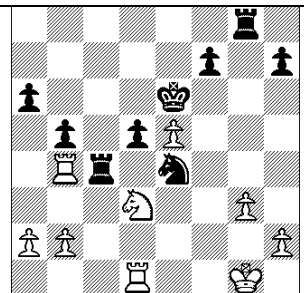
Stelling na 10. O-O

Max Quintus –

Lars v. Renselaar (B)

11...Pbd7 12. dxe6 fxe6 13. Dxd6 Db6 14. Td1 Lb7 15. Pg5 1-0

Een elegante manier om naar een gewonnen eindspel af te wikkelen:

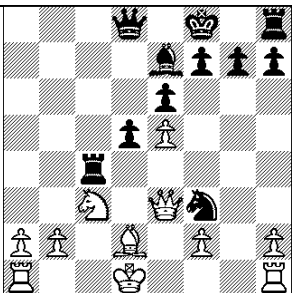
Stelling na 29. g3

Edward Schenkel –

Sven Winter (B)

29...Pxd3! 30. hxg3 Txd3 0-1 omdat na zwart drie pluspionnen overhoudt.

Een nominatie voor de schoonheidsprijs: het lijkt wat te veel gevraagd op basis van de hele partij, maar hiernaast scheurt zwart netjes het centrum open en op een tactische manier wordt de partij afgemaakt.

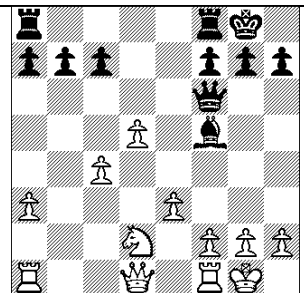

Stelling na 18. De3

Mylo Georgopoulos – Marijn Jansen (B)

18...d4 19. Dxf3 dxc3 20. bxc3 Lg5 21. De2 Te4! Wint de dame, en na 50 zetten mat: **0-1.**

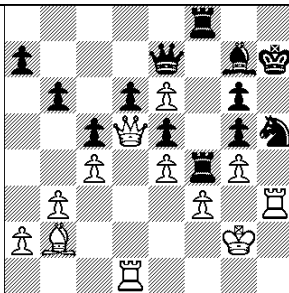
Michiel de Cock snoepte eerst een pionnetje mee, en liet zwart vervolgens de eigen stukken opsluiten, midden in het centrum. Daarna kon met een aftrek-penning de loper en niet veel later het punt worden opgehaald.

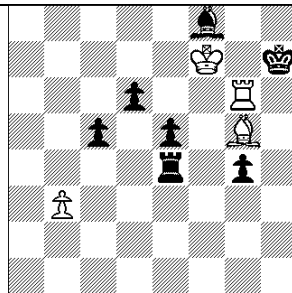
Stelling na 17. O-O

Michiel de Cock – Mick Roukema (C)

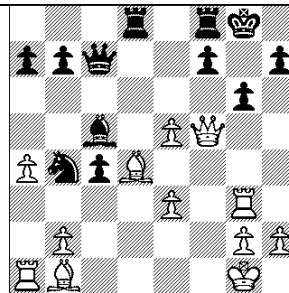
17...Ld3 18. Te1 c6 19. e4 Tfe8 20. Te3 Dd4 21. Pf3 en na 24 zetten **1-0.**

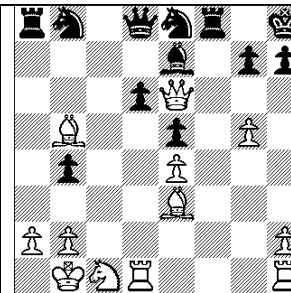
Stelling na 29. Th3

Stelling na 63. Kf7

Stelling na 24...Lc5

Stelling na 23...Pb8

Etienne Goudriaan kwam met de schrik vrij tegen Wouter Terlouw, die drie pionnen voorsprong liet glippen; ze werden net op tijd ingerekend.

Etienne Goudriaan – Wouter Terlouw (A)

29...Txf3! Sterk antwoord op het stukoffer van Etienne. **30. Txf3 Pf4+ 31. Txf4 Txf4.** In de slotfase (rechterdiagram) ziet het witte leger er gevaarlijk uit, maar wit komt niet verder na **63...Tb4!** (Tb7 hangt boven de stelling). Er volgde: **63...d5? 64. Tg8 Tf4? 65. Lxf4 exf4 66. Kxf8 g3 67. Kf7 d4 68. Tg4 Kh6 69. Kf6 Kh5 70. Kf5 d3 71. Tg8 Kh6 72. Kxf4 d2 73. Th8+ Kg7 74. Th1** en alles is net op tijd gestopt: **1-0.**

Daniel Weise had een creatief plan, maar na complexe slagenwisselingen komt hij toch te kort:

Daniel Weise –

Tjerk Hacquebord (A)

25. e6 Dxd3 26. hxd3 gxf5 27. Lxc5 Td1+ 28. Kh2 Pd3 29. Lxd3 Txa1 30. e7 Te8 31. Lxc4 Tc1 32. b3 Txc4 en zwart won: **0-1.**

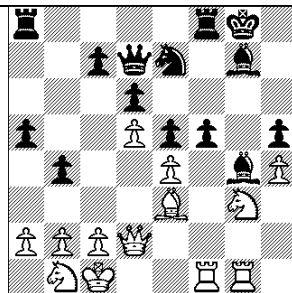
Een theoretische variant waarin zwart de fout in gaat; Peter Passenier geeft Polle daarna geen kans meer:

Peter Passenier –

Polle v. Arendonk (A)

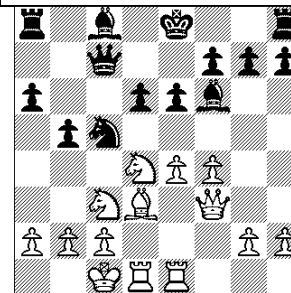
24. Lb6 Dxb6 25. Dxe7 Tg8 26. Lxe8 Pa6 27. Lf7 Ta7 28. Dxd6 Dxd6 29. Txd6 0-1. Kleeft aan Pa6: wit houdt een stuk meer.

Een spektakelprijnominatie: de vlam vliegt in de pan met een stuk- en kwaliteitsoffer. Niet veel later wint wit het geïnvesteerde materiaal weer terug. Het resterende paard-eindspel is interessant, maar niet uit evenwicht.

Stelling na 21...gxf5

Wit heeft hier alles klaar staan voor de aanval, dus here we go! Met een paardvork wordt het geofferde stuk snel omgezet in een kwaliteit meer, en de koning in het midden helpt ook al niet mee. Mooi gedaan door Micha Ronner!

Stelling na 12...Lxf6

Jonathan Vijver – Tom Bokius (B)

22. Pxd5 Lxd5 23. Txd5 Kxd5 24. Lh6+ Kh7 25. Dg5 Pg8 26. Lxf8 Txf8 27. Dxd5+ Ph6 28. Txf5 Txf5 29. exf5 Dg7 30. Dg6 Dxd6 31. fxd6 en hoewel de a-pion hard liep, kon zwart 'm stoppen en eindigde het in **1/2-1/2.**

Micha Ronner – Jan Willem Koelmans (B)

13. Lxb5+ axb5 14. Pxd5 Da5 15. e5 dxe5 16. Dxa8 Dxa8 17. Pc7+ Ke7 18. Pxa8 exf4 19. Pd5+ en nu moet zwart ook een toren binnen gaan laten op d8, of andere ellende accepteren, dus **1-0.**

H.G. Wells

Column Ed van Eeden

Wie het werk van H.G. Wells een beetje kent, zal niet verbaasd zijn dat deze Britse sciencefictionschrijver een fervent schaker was. In *War of the Worlds* en andere van zijn boeken gebruikte hij het schaakspel vaak als metafoor voor politieke en persoonlijke strategieën, en voerde hij diverse gepassioneerde schakers op als personages. Ook schreef hij ooit het zeer leesbare essay 'Concerning Chess' over de al te menselijke hartstocht voor het spel. Jarenlang heb ik dan ook regelmatig een uitspraak van hem geciteerd, waarin hij zich erover beklagde dat schaken hem zoveel plezier gaf, dat het vaak ten koste ging van de tijd die hij aan het schrijven zou kunnen beschreven. In een brief aan een vriend grapte Wells zelfs dat, als hij niet oppaste, hij zou eindigen als een schaker die af en toe schreef, in plaats van andersom. Daarom was ik eigenlijk wel benieuwd hoe sterk Wells zelf was als schaker. Ik was nogal teleurgesteld toen ik vervolgens in de H.G. Wells-biografie van Vincent Brome las dat zijn schaakniveau 'bad, very bad' was..